

demonibus in aera subiecto pronus ad terram orasse describitur. Hæc autem interim dixisse sufficiat. Cætera vero quam plurima quæ per alios fideles homines et veraces ab eo prolata audientes et nobis renuntiantes didicimus, tam impia et tam sacrilega habentur, ut animus Christianus vel ea litteris tradere, vel aliis referre recuset et expaveat. Idcirco illa scribere omittentes ad verba, tantummodo suæ epistolæ respondere curavimus. Propter istam autem insanissimam perversitatem renuit ad conventum occurrere episcoporum, vocans illorum synodum congregationem asinorum. Sed illi nimium patientes,

hæc diutius dissimulare non debuerant; neque ad damna animarum cumulanda et cancrum mortiferum nutriendum, tali erat parcendum homini, qui, ut ait Apostolus, Deo non placet, et omnibus hominibus adversatur. Ego vero ob divinæ crucis contemptum zelans, et zelando commotus, blasphemiamque sanctorum surda aure transire nequiens, quia membrorum despectus ad capitis sui redundat injuriam, eo dicente: *Qui vos spernit, me spernit* (Luc. x, 16). Hæc pauca de sanctis libris assumens, collegi, si necesse fuerit ad resistendum diabolo, Christo opitulante, his alia, prout ipse dederit, adiuncturus.

DUNGALI CARMINA.

(Marten., ampliss. Collect., tom. VI, pag. 811.)

CARMINA I, II, III, IV.

DE CAROLO MAGNO.

(Vide Patrologiæ tom. XCVIII, col. 1443.)

V.

Versus ad ecclesiam.

Hæc est mira domus vario depicta metallo,
Nobilis in clero, dogmate clara pio.
Auro tecta nitent, paries argenteus albet,
Ex nitido pressa marmore terra gemit.
Hæc formosa domus, victor cognoscere debes,
Corpora sanctorum continet una trium.

VI.

Versus ad fontes.

Hic fons irriguus vitalia dona ministrat,
Et renovans populos mittit ad astra Deo.
En ibi Christus adest, qui primi fontis origo
Abluit omne scelus, purgat et omne nefas.
Currite nunc, pueri, ad latices undasque sacratas
Sordibus immersis munera ferte Deo.

VII.

Versus ad fenestram.

Ne David grabatum tentator callidus intret,
Signetur Domini ista fenestra manu;
Quadrus evangelii defendat numerus omne
Corpus et interius cunctipotens animam.

VIII.

Versus ad ostium.

Qui Ægyptios agni dudum de sanguine postes
Signavit, nostros signet et ipse Deus.

IX.

Versus ad ministerium.

Qui ex duro latices jussit producere saxo,
Hic jubeat purum fundere sæpe merum.
Sit tibi summa salus semper sine fine beata,
Hoc optat Martin vestræque salutis amator,
Assiduis Dominum precibusque poposcerit alium.
Æternamque simul faciat te sumere palmam
Pectore nam puro Dominum portare memento
Ut illum valeas rectorem semper habere, etc.

B

X.

Epitaphium Folradi (abbatis S. Dionysii).

Felix illa hominum est mors et pretiosa bonorum,
Gloria quam sequitur, vita, salusque, quies.
Qui patriam repetunt linquentes extera mundi,
Post miseros luctus gaudia longa tenent.
Ex quorum numero clarus jam jure sacerdos
Corpore deposito hoc jacet in tumulo.
Clarus qui meritis vitæ, spe, nomine fulsit,
Virtutum radiis, splendor ubique suis.
Qui probitate pater fuit omnibus atque magister,
Illos arte monens, hos pietate regens.
Ecclesiæ cultor, fautor peregrum, ultor egentium.
Proderat ore cunctis hic pietate pari:
Eloquio dulcis, factis probus, ore serenus,
Pectore nectareo, promptus ad omne bonum.
Sed quia certum est te palmam meruisse patrone,
Pro peregrino me posco precare tuo.

XI.

Epitaphium Fardulfi (abbatis S. Dionysii).

Qui pietate pater, pastor, curaque magister,
Tranquillus, placidus, promptus ad omne bonum,
Ecclesiæ cultor, largus miserator egenum
Fardulfus fuerat: hoc jacet in tumulo,
In hac æde Dei tolli qui nomine claro
Æternis meruit laudibus et precibus.

XII.

Alii versus.

D Egregii proceres Clotharius ac Dagobertus,
Filius et pater hic memorantur laude perenni.
Sed magis ecclesiam ditavit hanc Dagobertus
Cum Nanthilde sua quem exornant aurea busta.

XIII.

Item alii versus.

Effigies regum hic et nomina clara refulgent
Præcipui Caroli et Pippini fortis alumni,
Optimus Augustus summo quo patre coruscet
Cæsar, quem peperit Berta pulcherrima mater.

XIV.

Epitaphium Pippini regis Italiæ.

Hoc jacet in tumulo Pippinus rex venerandus,
 Hesperiam rexit, hoc jacet in tumulo.
 Francia quem genuit pulchra pietate repletum,
 Nunc tenet Hesperia Francia quem genuit.
 Nobilis in genere, pulchra de stirpe coruscans,
 Quem genuit Carolus nobilis in genere.
 Nubila cuncta fugans mundi propeperavit ad æthra,
 Nunc sine fine manet nubila cuncta fugans.
 Deque sua facie superabat lilia pulchra,
 Fulsit clara dies deque sua facie,
 Nobilior meritis quam quis valet ore referre,
 In specie pulcher, nobilior meritis.
 Unus amor populi, virtus, pax omnibus una,
 Dilixit cunctos unus amor populi.
 Rex bonus et placidus, nulli pietate secundus,
 Jure alios rexit rex bonus et placidus.
 Cujus ab ore pio populus sua vota metebat,
 Suavia cuncta bibit cuius ab ore pio.
 Raptus ab orbe fuit cito pastor largus egentum
 Raptus ab ore fuit.

XV.

Epitaphium Motharii.

Qui manibus librum, lector, comprehenderis istum
 Hic præcepta Dei discere sacra potes.
 Scriptorem forsitan operis si noscere curas,
 Illius nomen nolo latere tibi.
 Elidit hunc librum Motharius ipse sacerdos,
 Conscripsit digitis hoc opus ex propriis.
 Atque in honore dedit sanctæ sacer ille Mariæ,
 Ut posset requiem prendere perpetuam.
 Quisquis es, o lector, librum qui legeris istum,
 Det sibi dic Dominus perpetuam requiem.

XVI.

Item aliud.

Hoc recubat tumulo Motharius ille sacerdos,
 Qui prius in mundo vixit amore pio.
 Felix ille fuit, mundi terrena reliquit,
 Eliguit et sanas discere litterulas,
 Plenius ut Domini potuisset dicere jussa,
 Ante fuit humilis plenus amore Dei.

XVII.

Epitaphium Dungali.

Quisquis es hunc cernens titulum, dic pectore puro,
 Sit requies illi, lector opime, precor.

A Te precor, omnipotens quadrati conditor orbis,
 Dungalus ut vigeat miles ubique tuus,
 Atque suum jugiter defendas corpus in ævum,
 Ne lupus incautum dilacerare queat.
 Sidereum ut valeat rite comprehendere Olympum,
 Cum sanctis vitam participare queat.
 Quærere divinum non cessat nocte dieque
 Auxilium, ut poscit vincere cuncta mala.
 Divitias varias temnit mundi perituri,
 A mundi curis libera corda vehit,
 Atque regit propriam justo moderamine carnem,
 Pro carnis vitio ne pereat anima.
 Mortiferasque rogat mundi contemnere pompas,
 Cœlestis regni quærere lucra rogat.
 In Domini meditando toto conamine lege,
 B Et servit Domino mens pia jure suo.
 Discipulos proprios illustrat lumine sacro,
 Ceu posita in celso clara lucerna loco.
 Scripturas promittit casto de pectore sacras,
 Edocet infirmos et validos pariter.
 Lacte rigans pueros, et dat capientibus escam,
 Hinc lac ut capiant, inde cibum pariter.
 Ceu pia mater alit natos cum mente benigna,
 Escam grandævus, lac rudibus tribuens.
 Plura quid enumerem sanctis virtutibus istis?
 Dicere quas nequeo, scribere nec valeo.
 Pectore si fluerent verba ceu flumina nostro,
 Nec sic sufficerem digna referre tibi.
 Sis sanus, vigeas, opto, per tempora longa,
 Perpetuam requiem det tibi, posce Deo.
 C Solvitur incertis mundus cum casibus iste,
 Et genus humanum pessima mors perimit,
 Cum venit extremum, nil prosunt tempora longa,
 De mortis nullus lege solutus adest.

XVIII.

Epitaphium Authelmi monachi.

Authelmi monachi busto sunt membra sub isto,
 Mors inimica annis quem tulit in teneris.
 Principio vitæ felix terrena reliquit,
 Despexit mundum, nunc super astra micat.
 Nobilis in genere, placidus, bonus, omnibus æquus.
 Nobilior meritis, quam valet ore loqui.
 D Atque fuit sapiens, humilis, pietate repletus,
 Ingenio fortis, fulsit in orbe potens.
 Quisquis, o lector, titulum qui perlegis istum,
 Perpetuam requiem det sibi, posce, Deus.